

UZASADNIENIE

A. L. został skazany następującymi wyrokami:

I. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 13 września 2010 roku w sprawie II K 802/10, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 stycznia 2011 roku w sprawie IV Ka 842/10, za przestępstwo popełnione w dniu 13 lutego 2010 roku wyczerpujące dyspozycję art. 189 § 1 kk w zb. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk została orzeczona kara 3 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 14 lutego 2010 roku; postanowieniem z dnia 21 września 2011 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie V Kow 3210/11/wz na podstawie art. 77 § 1 kk, art. 78 § 1 ,2,3 kk, art. 81 kk oraz art. 161 § 1 kkw warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypadał na dzień 14 lutego 2013 roku; skazany opuścił Zakład Karny w S. w dniu 26 września 2011 roku; postanowieniem z dnia 19 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie III Kow 946/12/owz na podstawie art. 160 § 1 pkt 3, 4 kkw odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządził wykonanie reszty nieodbytej kary 3 lat pozbawienia wolności;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 12 stycznia 2011 roku w sprawie II K 1220/10 za przestępstwo popełnione w dniu 5 lutego 2010 roku wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za które na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk została orzeczona kara 10 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat; postanowieniem z dnia 24 maja 2012 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie II Ko 3582/11 na podstawie art. 75 § 2 kk zarządził wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności; skazany odbywał ww. karę od dnia 14 marca 2014 roku do dnia 14 stycznia 2015 roku

III. prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie II K 618/12 za przestępstwo popełnione w dniu 14 kwietnia 2012 roku wyczerpujące dyspozycję art. 178a § 1 kk, za które na podstawie art. 178a § 1 kk i art. 33 § 1 i § 3 kk została orzeczona kara 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych; na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku; na podstawie art. 49 § 2 kk orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 stycznia 2013 roku w sprawie II K 688/12 za przestępstwa popełnione:

1) w dniu 19 maja 2012 roku wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

2) w dniu 19 maja 2012 roku wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

przy przyjęciu, że działał w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregoś z tych przestępstw, czym wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

V. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 6 września 2013 roku w sprawie II K 985/12 za przestępstwo popełnione w okresie od dnia 1 kwietnia 2012 roku do dnia 6 czerwca 2012 roku wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za które na podstawie art. 278 § 1 kk została orzeczona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 maja 2014 roku w sprawie II K 170/14 za przestępstwa popełnione:

1) w dniu 25 lipca 2012 roku wyczerpujące dyspozycję art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na podstawie art. 284 § 2 kk i art. 33 § 2 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywy po 10 złotych;

2) w okresie od dnia 6 maja 2012 roku do dnia 11 sierpnia 2012 roku wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywy po 10 złotych;

na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk za zbiegające się przestępstwa orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 60 stawek dziennych po 10 złotych; postanowieniem z dnia 19 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zamienił ww. karę łączną grzywny na zastępczą karę 30 dni pozbawienia wolności i zarządził jej wykonanie

VII. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 26 lutego 2015 roku w sprawie II K 706/14 za przestępstwo popełnione w okresie od 1 lutego 2013 roku do dnia 31 sierpnia 2013 roku oraz od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 28 lutego 2014 roku wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za które na podstawie art. 286 § 1 kk została orzeczona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem łącznym z dnia 1 października 2015 roku w sprawie II K 222/15:

1. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk za przestępstwa opisane wyrokami w punktach I i II niniejszego wyroku orzekł wobec skazanego A. L. karę łączną 3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 kpk zaliczył na poczet orzeczonej w punkcie 1. niniejszego wyroku łącznej kary łącznej pozbawienia wolności okres odbycia kary pozbawienia wolności w sprawie II K 1220/10 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim od dnia 14 marca 2014 roku do dnia 14 stycznia 2015 roku oraz okres odbycia kary pozbawienia wolności w sprawie II K 802/10 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim od dnia 14 lutego 2010 r. do dnia 26 września 2011 roku i oznaczył początek odbywania kary łącznej pozbawienia wolności na dzień 14 stycznia 2015 r.;

3. wyroki opisane w punkcie I i II w części dotyczącej kar pozbawienia wolności uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie pozostawił do odrębnego wykonania;

4. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk za przestępstwa opisane wyrokami w punktach IV i V niniejszego wyroku orzekł wobec skazanego A. L. karę łączną 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności;

5. wyroki opisane w punkcie IV i V w części dotyczącej kar pozbawienia wolności uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie pozostawił do odrębnego wykonania;

6. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk za przestępstwa opisane wyrokami w punktach VI i VII niniejszego wyroku orzekł wobec skazanego A. L. karę łączną 1 (jeden) rok i 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

7. wyroki opisane w punkcie VI i VII w części dotyczącej kar pozbawienia wolności uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie pozostawił do odrębnego wykonania;

8. na podstawie art. 575 § 1 kpk stwierdził, iż utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem z dnia 15 maja 2014 roku w sprawie II K 170/14 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, opisanym w pkt. VI wyroku;

9. na podstawie art. 572 kpk umarzył postępowanie w części dotyczącej wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazanie w sprawie II K 618/12 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim, opisane w punkcie III wyroku,

10. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. Z. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych i 60/100 groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu A. L. z urzędu,

11. nie pobierał opłaty a wydatki poniesione w sprawie przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora, obrońcę skazanego oraz przez samego skazanego.

Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę prawa karnego materialnego poprzez nie powołanie się przy wymierzaniu kar łącznych na dyspozycję art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 396).

Obrońca w swojej apelacji podnosił zarzuty rażącej niewspółmierności orzeczonych kar łącznych oraz błędnego niezastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu poszczególnych kar jednostkowych.

Skazany w swojej apelacji podnosił zarzuty rażącej niewspółmierności orzeczonych kar łącznych oraz błędnego niezastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu poszczególnych kar jednostkowych, a także podnosił, iż ma dobrą opinię w Zakładzie Karnym, pracuje w nim społecznie, spłaca zadłużenie, uczy się, ma krytyczny stosunek do przestępstw. Zarzucił, iż nie uwzględniono, że ma chorą matkę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje obrońcy i skazanego są bezzasadne. Ponieważ w zakresie zarzutów naruszenia zasady łączenia kar i niewspółmierności kar łącznych są tożsame, zostaną w tej części omówione łącznie.

Chybione są zarzuty podnoszone w w/w apelacjach, a związane z rażącą niewspółmiernością orzeczonych kar łącznych i z brakiem zastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu kar jednostkowych.

Sąd Rejonowy słusznie zastosował przy wymiarze orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zasadę mieszaną (zwaną zasadą asperacji) i należycie to uzasadnił. Również stopień wyważenia (potocznie rzecz ujmując „wymieszania”) zasad absorpcji i kumulacji w ramach zastosowanej zasady asperacji jest trafny i zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego. Co do kary łącznej orzeczonej w pkt 1, to dotyczy ona przestępstw zakwalifikowanych z różnych podstaw prawnych (w każdym przypadku kumulatywnie) i popełnionych w bardzo odmienny sposób (rozbój i oszustwo). Przy tak odmiennym sposobie działania i równicach w kwalifikacjach zdaniem Sądu Okręgowego zastosowanie zasady pełnej absorpcji byłoby nieuzasadnione mimo bliskości czasowej popełnionych przestępstw. Co do kary łącznej orzeczonej w pkt 4 również dotyczy ona przestępstw popełnionych w odmienny sposób i zakwalifikowanych z różnych podstaw prawnych, co analogicznie wyklucza zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Sąd Rejonowy zastosował do kary łącznej orzeczonej w pkt 6 zaskarżonego wyroku zasadę co prawda mieszaną, ale bardziej zbliżoną do absorpcji niż do kumulacji. A przecież w pkt tym orzeczono karę łączną za przestępstwa kwalifikowane z trzech różnych przepisów, a jedno z nich (opisane w pkt VII) popełnione było w długim okresie czasu

Zastosowanie większego stopnia zasady absorpcji do kar łącznych orzeczonych w pkt 1, 4 i 6 zaskarżonego wyroku nie byłoby właściwe, albowiem czyny, za które orzeczono kary jednostkowe podlegające połączeniu, zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych, a w dodatku niektóre z nich były kwalifikowane z innych przepisów (Sąd Rejonowy należycie uargumentował to w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, więc tezy te nie będą tu powielane, Sąd Okręgowy je podziela i zakłada, że skoro skazany i obrońca otrzymali odpis tego uzasadnienia, to są one im znane).

Co do zachowania się skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia i wyciągnął z opinii o skazanym trafne wnioski. Dostrzegł, że skazany jest uczniem liceum, że był zarówno

nagradzany, jak i karany dyscyplinarnie. Deklarowany przez skazanego na poczet postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw nie może przesłonić obserwacji, jakie poczyniły służby penitencjarne poddając skazanego resocjalizacji przez długi już okres czasu. W świetle tej długotrwałej obserwacji faktycznie można uznać postawę skazanego za raczej przeciętną, na pewno nie wyróżnia się on w jakiś ponadprzeciętny sposób. Co do podjęcia przez skazanego w okresie wydawania wyroku pracy społecznej na terenie Zakładu Karnego – to Sąd Okręgowy uznaje ten fakt za udowodniony, ale nie rzutuje on w istotny sposób na ocenę skazanego i nie powoduje, aby orzeczone kary łączne mogłyby zostać uznane za niewspółmiernie surowe. Przecież skazany odbywał już karę pozbawienia wolności przez długi okres czasu i do momentu wszczęcia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie był zainteresowany podejmowaniem pracy. Zatem podjęcie jej dopiero w ostatnim czasie nie ma aż takiego znaczenia, aby wpłynąć na zmianę zaskarżonego wyroku. Co do naprawiania szkody, to Sąd Okręgowy ujawnił na rozprawie apelacyjnej informację, z której wynika, iż ze świadczeń należnych skazanemu potrącane są kwoty na poczet zadłużeń (k. 133), ale przecież jest to naturalna konsekwencja popełnionych przez skazanego przestępstw. Ponadto z w/w informacji wynika, że doszło do zajęcia przez komornika sądowego (KM 582671/14) i skazany naprawdę nikomu łaski nie robi, że w drodze przymusowych potrąceń realizowany jest obowiązek naprawienia szkód. Co do choroby matki skazanego, to są to argumenty, które skazany może wykorzystywać na potrzeby ewentualnych przerw w karze albo wniosków o warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary.

Podsumowując - orzeczone kary łączne są adekwatne do stopnia winy skazanego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, oraz oddają w należyty sposób natężenie jego kryminalnej działalności. Dlatego orzeczone w pkt 1, 4 i 6 zaskarżonego wyroku łączne kary łączne pozbawienia wolności są sprawiedliwe i jako takie zostały przez Sąd Okręgowy zaaprobowane.

Co do apelacji prokuratora, to faktycznie Sąd Rejonowy do podstaw prawnych orzeczeń o karach łącznych powinien powołać dyspozycję art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 396). Przepis ten stanowi bowiem *lex specialis* do art. 4 § 1 kk i nakazuje stosowanie ustawy obowiązującej poprzednio, jako taki powinien zostać oddany w podstawach prawnych rozstrzygnięć zawartych w pkt 1,4 i 6 wyroku. Przy czym zdaniem Sądu Okręgowego uchybienie Sądu Rejonowego nie polegało na naruszeniu prawa karnego materialnego (bo to zastosowano dobrze), tylko była to mająca wpływ na treść orzeczenia obraza prawa karnego procesowego (bo treść wyroku nie oddaje wszystkich zastosowanych podstaw prawnych). Dlatego Sąd Okręgowy w tym zakresie zmienił zaskarżony wyrok i uzupełnił rozstrzygnięcia zawarte w pkt 1,4 i 6 wyroku o art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 396).

W pozostałej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu skazanemu na rozprawie odwoławczej (w tym na terminie dodatkowym) Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim orzekł na podstawie art. 618§ 1 pkt 11 kpk oraz § 19 w zw z § 14 ust. 5 w zw. z § 2 ust. 3 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu(Dz. U. z dnia 3 października 2002 roku. Nr 163 poz. 1348).

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zwolnił skazanego od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się jego ciężką sytuacją finansową (osiąga niewielki dochód, a ma zadłużenie, odbywa wieloletnią karę pozbawienia wolności).

Wobec powyższego orzeczono jak w wyroku.